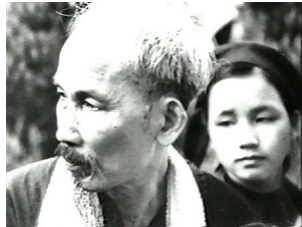

Cô Xuân bị giết như thế nào?

Tác Giả: Nguyễn Minh Cường
Thứ Ba, 16 Tháng 2 Năm 2010 06:00

Tại sao Trần Quốc Hoàn lại có thể có thái độ trơ ngạo trợn, đề tiếm như thế đối với cô Xuân ?

Hồ Chí Minh và cô Xuân

Bây giờ xin quay trở lại câu chuyện như ng cô gái Cao Bằng. Theo như ng đi u ng i ta k cho tôi trong như ng năm g n đây và đ c xác minh qua tài li u đã xem thì có hai chi ti t h i khác (các cô h Nguyễn và cô Xuân ch có m t con v i ông H), ngoài ra, các chi ti t khác v c b n đ u gi ng nhau.

S vi c c th nh sau: cô Nguyễn Thị Xuân (tên g i trong gia đình là Sang) và em h , cô Nguyễn Thị Vàng, 22 tu i, quê làng Hà M , xã H ng Vi t, huy n Hòa An, t nh Cao Bằng, cu i năm 1954, đã tình nguyện vào làm công tác h lý trong m t đ n v quân nhu. Đ c m y tháng thì y viên Trung ng đ ng, ch nhi m T ng C c H u c n Tr n đ ng Ninh, g p cô Xuân nói chuyện vài l n, r i đ u năm 1955 cho xe đón cô Xuân v Hà N i, "nói là đ ph c v Bác H ". M y tháng sau, cô Xuân cũng xin cho cô Vàng và cô Nguyễn t (con gái c a ông Hoàng Văn Đ , c u ru t c a cô Xuân) v Hà N i i trên gác nhà 66 Hàng Bông Nhu m. "Vì các v lnh đ o không cho ch Xuân i cùng v i Bác trên nhà Ch t ch ph , giao cho ông Tr n Qu c Hoàn, b tr ng B công an, tr c ti p qu n lý ch Xuân, cho nên ch Xuân m i đ c đem v 66 Hàng Bông Nhu m, nhà c a công an. Cu i năm 1956, ch Xuân sinh đ c m t c u con trai. C H đ t tên là Nguyễn T t Trung.

"Em có nhi m v b cháu", đ y là i Vàng k i cho ng i ch ng ch a c i c a mình tr c khi cô bị gi t. Và cũng nh Vàng đã k i, nên chúng ta bi t đ c nh ng s vi c sau đây. Kho ng m ng 6, m ng 7 tháng 2 năm 1957, Tr n Qu c Hoàn đ n, nói chuyện vu v m t lúc, r i gi trò ... kéo cô Xuân vào cái bu ng xép, đ nh hãm hi p. Cô Xuân ú la lên. Vàng ho ng s tru tréo, còn Nguyễn t khi p s quá co rúm i ng i i trong góc. May lúc đó có ti ng c a s nhà đ i xô s m vào t ng, Hoàn s , b cô Xuân ra, rút súng i c ra đ a: "Chúng mày im m m, không ông cho ch t h t". R i xu ng thang, ra ô tô chu n. M y hôm sau, Hoàn l i đ n, lên gác, đi th ng

vào phòng, ôm ghì cô Xuân hôn. Cô Xuân xô nó ra: "Không được hôn, tôi là vợ ông Ch� tởch nĩc". Nó nói: "Tôi biết bà to lớn, nhưng tính mạng bà nằm trong tay tôi" Rồi lấy súng dí vào ngực cô Xuân, nó rút ra sợi dây dù đã thắt sẵn thòng lọng tròng vào cổ cô Xuân kéo cô lên giết ng, tay lật hất quần áo, ngấm nghĩa, rồi hiếp cô. Cô Xuân xui hỉ lấy tay che mặt. Nó kéo tay cô và nói: "Thanh niên nó phĩc vợ không khoải hĩn ông già, lĩi còn vợ làm gái".

XX Hĩ Chí Minh và cô Xuân

Tỏ đó cô Xuân trở thành thĩ đĩ chĩi trong tay Hoàn. Nó bĩ o cô Xuân đĩn cho hai em phĩi biĩt cầm cái miĩng, nĩu bĩp xĩp thì mĩt mĩng cĩ lĩ. Mĩy chĩ em lúc bĩy giĩ rĩt sĩ bĩ giĩt, bàn nhau. Vàng đĩ nghĩ mĩy chĩ em trởĩn đĩ thì cô Xuân nói: "Sau ngày sinh cháu Trung, chĩ thĩa vĩi Bĩc: bây giĩ đĩ có con trai, xin Bĩc cho mĩ con ra công khai. Bĩc nói: cô xin nhĩ vĩy là hĩp tình hĩp lý. Nhưng phĩi đĩc Bĩ chính trởĩ đĩng ý, nhĩt là mĩy ông Trĩĩng Chĩnh, Lĩ đĩc Thĩ, Hoàng Quĩc Viĩt đĩng ý mĩi đĩc. Do đó cô đành phĩi chĩ mĩt thĩi gian nĩa ... Mĩy tuĩn trởĩc, Bĩc lĩi hĩi chĩ: các cô đĩ đây có nhĩu ngĩĩi lĩ mĩt tĩi thăm phĩi không? Chĩ thĩa: ba chĩ em không có ai quen biĩt đĩ Hà Nĩi, còn bà con đĩ Cao Bĩng thì không có ai biĩt chĩ em đĩu. Bĩc nói không nhĩ ông bĩ trĩĩng công an nói đĩi? Chĩ suy nghĩ mĩi thĩy rõ, nó muĩn vu cáo chĩ em ta liên hĩ vĩi giĩn đĩp hoĩc đĩc vĩ gĩi đó, đĩ đĩnh kĩ thoát thân nĩu vĩĩ cĩ a nó bĩ bĩi lĩ. Bây giĩ ta trởĩn cũĩng không làm sao thoát tay nó, mà nó còn vu cáo giĩt hĩi anh chĩ em chúng ta. Chĩ bĩ giĩt cũĩng đáng đĩi, chĩ rĩt hĩi hĩn đĩ xin hai em vĩ đây đĩ chĩu chung sĩ phĩn vĩi chĩ."

Đĩn ngày 11 tháng 2 năm 1957, vào bĩy giĩ tĩi, mĩt chĩĩc xe com mĩng ca thĩĩng đĩn cô Xuân lên gĩp ông Hĩ đĩ trĩĩc nhĩ. Tên Nĩnh, biĩt danh là Nĩnh Xĩm, bĩ o vĩ viĩn cĩ a ông Hĩ, vào gĩp cô Xuân nói "lĩn gĩp Bĩc." Cô Xuân mĩc quĩn áo, xoa nĩĩc hoa rĩi ra xe. Xe do Tĩ Quang Chĩĩn (tĩn này trong đĩi bĩ o vĩ ông Hĩ, vĩ sau làm tĩng cĩc phó Tĩng cĩc Thĩ đĩc thĩ thao) lĩi đĩ. Sáng hĩm sau, 12 tháng 2, mĩt nhĩn viĩn công an Hà Nĩi đĩn bĩo tĩn cô Xuân bĩ chĩt vĩ tai nĩĩn ô tĩ, hĩĩn còn đĩ đĩ nhĩa xác bĩ nh viĩn Phĩ Doĩn. Vàng vĩi vĩ đĩa cháu Trung cho Nguyĩt bĩ, lĩn xe công an vào bĩ nh viĩn, nhĩng không đĩc vào nhĩa xác. Chĩ đĩ mĩt tĩĩng sau thì có ngĩĩi bĩc sĩ ra đĩc biĩn bĩn, đĩi ý: trên thân thĩ tĩi không có thĩĩng tích gĩ, cũĩng không phĩi bĩ đĩnh chĩm gĩ. Mĩ tĩi thĩ, trong lĩc phĩ ngĩ tĩĩng cũĩng không có thĩĩng tích gĩ, đĩ dày không có thuĩc đĩc, tĩĩng không có tĩĩng trĩng, chĩng tĩi không bĩ hĩĩp dĩm. Duy chĩ có xĩĩng đĩnh đĩu bĩ rĩn nĩt, nĩĩc nhĩn chĩy ra. Bĩc sĩ nói: đây có thĩ là nĩĩn nhĩn bĩ trĩĩn chĩn lĩn đĩu, rĩi dùng bĩa đĩnh vào giĩ a đĩnh đĩu. Vàng nghe xĩng chĩy vĩ kĩ lĩi cho Nguyĩt. Hai chĩ em cũĩng khĩc ...

Ít lâu sau, m&#t cán b&# công an đ&#n b&# cháu Trung đi, hai ch&# em không bi&#t đem đi đâu. Sau đó, Vàng đ&#c đ&#a đi h&#c l&#p y tá c&#a Khu t&# tr&# Vi&#t B&#c &# Thái Nguyên, còn Nguy&#t thì Vàng không bi&#t ng&#i ta đ&#a đi đâu, s&#ng ch&#t ra sao. H&#c đ&#c m&#y tháng thì Vàng đ&#c chuy&#n v&# b&#nh vi&#n Cao B&#ng và may m&#n đ&#c g&#p ng&#i ch&#ng ch&#a c&#i &# đây, k&# h&#t m&#i chuy&#n cho anh nghe. Cô nói v&#i ng&#i yêu: "Em nghĩ anh ch&# b&# th&#ng nh&#, anh còn s&#ng đ&#c lâu, anh s&# nói rõ cho toàn dân bi&#t v&# bê b&#i này. Còn em thì ch&#c ch&#n s&# b&# chúng gi&#t, vì em đã nói v&# này cho nhi&#u ch&# em bà con bi&#t. B&#n hung th&# còn theo dõi em. &# Cao B&#ng, có hôm em còn th&#y th&#ng Ninh X&#m t&#i g&#p ông bác sĩ b&#nh vi&#n tr&#ng, đ&#c ít lâu h&# tuyên b&# em b&# th&#n kinh, đ&#c chuy&#n v&# đi&#u tr&# t&#i b&#nh vi&#n Hòa An."

Đây là l&#i ng&#i yêu, ch&#ng ch&#a c&#i c&#a cô Vàng: "Tôi ch&# đ&#c g&#p Vàng có m&#t tháng, đ&#n ngày m&#ng 2 tháng 11 năm 1957, cô Vàng v&# thăm ông c&#u Hoàng Văn Đ&#, hung th&# đi theo, gi&#t ch&#t, r&#i qu&#ng xác xu&#ng sông B&#ng Giang, đ&#n ngày m&#ng 5 tháng 11 m&#i n&#i lên &# Hoàng B&#. Đ&#c tin, tôi ch&#y v&# c&#u Hoàng B&#, thì thi hài đã đ&#c k&#m nghi&#m và chôn c&#t r&#i. Nghe đ&# lu&#n bàn tán, cô b&# đánh v&# s&#, t&#n, đ&#ng h&# v&#n còn nguyên và ng&#i nhà đã nh&#n v&# chôn c&#t. V&# này nhi&#u ng&#i b&# gi&#t: cô Xuân v&# C&# H&# Chí Minh, cô Vàng v&# ch&#a c&#i c&#a tôi, cô Nguy&#t, còn nhi&#u ng&#i &# tr&#ng y tá Thái Nguyên, nghe chuy&#n Vàng đi nói chuy&#n l&#i cũng b&# gi&#t lây. M&#y ch&#c năm nay, tôi tím gan th&#t ru&#t nghĩ cách tr&# thù cho em tôi, nh&#ng s&#c y&#u th&# cô, đành ng&#m h&#n ch&# ch&#t ..."

T&#n đây, xin phép k&# qua m&#t chuy&#n ngoài l&# có ý nghĩa. H&#i Vũ Th&# Hiên còn &# Moskva, "ng&#i ta" dò bi&#t là anh đang vi&#t h&#i ký, và hình nh&# cũng đoán bi&#t là anh có trong tay "nh&#ng m&#u chuy&#n" nào đó. Th&# là m&#t hôm, "b&#n tr&#n l&#t" ng&#i Vi&#t đ&#n nhà, ch&# Hiên vào thang máy thì chúng ùa theo, đâm anh vào ngực, gi&#t chùm chìa khóa, r&#i xông vào nhà. Chúng không đ&#ng đ&#n t&#n b&#c gì h&#t, mà ch&# tìm k&#m tài li&#u và l&#y các đĩa m&#m máy tính, trong đó có ph&#n h&#i ký anh đang vi&#t đ&# dang. Khi chúng đi r&#i, Hiên g&#i đi&#n ngay cho tôi. M&#y hôm sau, anh l&#i báo tin r&#ng m&#t tên g&#i đi&#n cho anh, b&#o n&#u mu&#n l&#y l&#i đĩa m&#m thì hãy "đ&#n đ&#y, đ&#n đ&#y" &# Moskva, mà theo l&#i anh, ch&# &#y là ... ngôi nhà chung c&# c&#a cán b&# nhân viên s&# quán Vi&#t Nam t&#i Nga. Hiên nói đ&# tr&#n an tôi: "Cũng may là tôi đã đ&# phòng tr&#ng h&#p này r&#i. Anh yên tâm". Sau đó không lâu, Hiên đ&#n nhà đ&#a cho tôi đ&#c 74 trang h&#i ky c&#a anh. Và m&#t th&#i gian sau n&#a, anh l&#ng l&# r&#i kh&#i n&#c Nga, tìm n&#i khác an toàn h&#n đ&# "đ&#u" ... Tôi k&# chuy&#n này đ&# th&#y tính nh&#y c&#m cao đ&# c&#a nh&#ng-ng&#i-i-nào-đó đ&#i v&#i "nh&#ng m&#u chuy&#n" không ch&#y theo lu&#ng l&#ch c&#a "lãnh đ&#o" và "ng&#i ta" s&#n sàng lao vào nh&#ng hành đ&#ng t&#i ác, di&#n cu&#ng, c&#c k&# phi&#u l&#u, ch&# c&#t đ&# ... b&#ng bút s&# th&#t.

Nh&#ng, vì chân lý, l&# nào chúng ta có quy&#n chôn vùi, ho&#c đ&# cho ai đó đ&#c phép chôn vùi s&# th&#t? Trái l&#i, b&#ng b&#t c&# giá nào, ph&#i tìm m&#i cách đ&# tr&# v&# cho L&#ch S&# nh&#ng s&# ki&#n chân th&#t, khách quan, không b&# tô v&#, không b&# bóp méo, đ&# m&#i đi&#u, m&#i ng&#i đ&#u đ&#c đánh giá đúng đ&#n và công b&#ng. Công Lý đòi h&#i nh&# th&#!

NHÂNNG CÂU HỎI VÀ HỒ CHÍ MINH

Còn với cháu bé Nguyễn Tấn Trung thì sau khi mất cha, nó được gửi cho ông Nguyễn Lân Ngọc Bông nuôi, đến 4-5 tuổi thì chuyển cho ông Chu Văn Tấn, đến năm 13 tuổi là năm 1969, ngày Chủ tịch Hồ Chí Minh mất thì giao với cho ông Vũ Kỳ, nguyên thư ký riêng của ông Hồ, làm con nuôi và đổi họ thành Vũ Trung. Tôi xin phép bỏ qua những tình tiết khác và dừng lại ở đây, vì đến đây, cũng đã có thể rút ra vài kết luận sơ bộ có liên quan đến đề tài cần nói:

1) Tôi luôn luôn nghĩ rằng không nên "xoi mói" vào đời tư của những người khác, kể cả đời tư của các lãnh tụ. Với các lãnh tụ có vợ, có con là chuyện rất thông thường. Ông Hồ, cũng như bất cứ ông lãnh tụ nào khác, cũng như bất cứ người nào khác, đều có thể có cuộc sống tình dục, cuộc sống gia đình, có thể có vợ, có con, có thể ly dị với vợ, rồi lại lấy vợ khác... Những điều đó không ai nên can thiệp đến. Thậm chí, dù cho ông lãnh tụ nào đó có vợ rồi, lại đi ngoại tình, "cắp bồ" với ai đó, như trường hợp hủp Lenin, hay vợ sống xa rời mà vẫn ngang nhiên ngủ với gái, hết cô này đến cô khác, như trường hợp hủp Mao Trạch Đông, hay đi hoang, rồi có con với người khác, như trường hợp hủp Karl Marx, (những ví dụ này tôi không nói vụ vợ, các sống gia và các nhà báo đến gần trên thế giới đã viết quá đủ, với những bằng chứng không thể chối cãi) thì cũng đáng phê phán đấy, nhưng cũng chứng sao cả, trừ không vì thế mà sụp đổ! Chẳng có cái đầu óc ngu muội, phong kiến của cái đám lãnh đạo cộng sản kênh kiệu, tự coi mình là "trí tuệ, danh dự và lòng tâm của thời đại" hay là "đỉnh cao trí tuệ loài người," mới nghĩ rằng phải tô vẽ cho lãnh tụ thànhמות ông thánh sống, làמות con người siêu phàm, không vợ không con ... thì càng thêm uy tín chính trị.

Thậm chí có người kín cuống đời riêng tư của các lãnh tụ như là bí mật quốc gia sốngמות, hễ ai đến gần khi đến là trừng trị tàn nhẫn. Ấy, cái vẽ vẽ qua đến "xử trí kết luận"מות cách thô bạo đời với Kim Hyên, từng biên tập báo Tuổi Trẻ, chỉ vì báo đó dám nói sống chuyện ông Hồ có vợ hủp Trung Quốc, làמות chứng minh cho cái đầu óc ngu dốt, đến đoán, lại bênh của cái đám ỳ. Lại còn nhiên, cách xử sống của người đàn ông đời với phụ nữ, đời với vợ con phải ánh toàn bộ tư cách, phẩm chất, đạo đức của con người, và điều đáng nói, đáng xem xét đời với các lãnh tụ chính là ở đó.

2) Theo tôi, các cô gái Cao Bằng, cũng như anh chứng chứng của cô Vàng cùng các thanh niên binh biến chỉ đến của anh đến rất ngây thơ, từng là ông Hồ đến hy cô Xuân làm vợ thật, từng ông cô Xuân là vợ của ông Hồ thật. Khách quan mà xét, ông Hồ không muốn có vợ đảng hoàng, ông chứng muốn giữ cái "uy tín chính trị" hễ của "bậc siêu nhân", ông chứng muốn đến c "tiếng" vì dân vì nước đến nể sự đời không mất từng ông đến chuyển với con. Và điều này nói ra chưa xót thật, nhưng không thể không nói: cô Xuân chỉ là món đồ chơi trong tay ông mà thôi.

Cô Xuân b  gi t nh  th  n o?

Tác Giả: Nguy n Minh C n

Thứ Ba, 16 Tháng 2 Năm 2010 06:00

Cô Xuân đ   c đ  a v   Hà Nội l   đ   "ph  c v  "   ng H  , c  ng nh   bao nhi  u c   g  i Trung Quốc đ   đ    c đ  a đ  n Trung Nam H  i đ   "ph  c v  "   ng Mao (Xem h  i k  y "T  i l   b  c s   riêng của Mao" c  a L  y Ch  i Tuy). M  m   ng H   n  i n  o l   gi  i ph  ng ph  n  , n  o l   ch  ng t   t   ng phong kiến, t  n tr  ng ph  n  , v.v... th   nh  ng   ng đ   h  nh x   v  i ph  n   c  c k   phong kiến, coi ph  n   ch  ng kh  c g  i m  n đ   ch  i. Nh  n x  t nh   th   ho  n toàn không c   t  nh ch  t v   đ  o  n, v   th   h  i:

a. Nếu coi c   Xuân l   v   th  t, t  i sao   ng l  i không đ   c      chung t  i ng  i nh   riêng của   ng    trong khuôn viên Ch   t  ch ph  , m   b  t c   ph  i    riêng m  i t  n nh   66 H  ng B  ng Nhu  m, (ai biết rõ Hà Nội th  i đ   d  ng h  nh d  ng được kho  ng cách) l   nh   c  a c  ng   n, l  i ph  i ch  u đ   i s   qu  n l  y tr  c tiếp của b   tr   ng c  ng   n Tr  n Qu  c Hoàn v   ch   khi n  o   ng c  n "được ph  c v  " th  i cho xe đ  n c   l  n Ch   t  ch ph   m   th  i? Trong nh  ng n  m đ  ,   ng H   ch  a đ  n n  i th  t th   t  i m  c ph  i đ   cho Tr   ng Ch  nh, L   đ  c Th  , Hoàng Quốc Vi  t c   thể can thiệp vào cuộc sống t  nh c  m c  a   ng nh   v  y, c   th   không ch     ng nh   v  y.   ng đ   ng đ   ng l   lãnh t  i cao, l   Ch   t  ch đ  ng, c   m  !

b. N  u   ng coi c   Xuân l   v   th  t th  i khi c   đ   con trai r  i, t  i sao   ng v  n đ   hai m   con    riêng t  n 66 H  ng B  ng Nhu  m v   khi m   n   ch  t r  i,   ng không đ  m con v   nuôi, m   l  i đ  a cho ng   i n  y, ng   i khác nuôi cho đ  n khi th  ng b   l  n 13 tuổi, l   n  m   ng qua đ  i, th  i "người ta" (c  ng kh   bi  t được l   ai, B   ch  nh tr   hay l   theo l  i đ  n c  a b   đ   đ  a b  ?) l  i giao n   cho V   K   l  m con nuôi? Và xin c  c b  n ch   y, V   Ky đ   (ch  c ch  n l   anh ta không bao giờ d  m t   y) đ  i h   th  ng b   th  nh Và Trung, x  a m  i d  u v  t t  i l  i c  a m  t   ng h   Nguy  n T  t!    đ  y, khách quan m   n  i, đ   ng nh     ng H   không c   ch  t t  nh th   ng y  u n  o đ  i với đứa con đ   c  a m  nh. M  t người nh   v  y l  m sao c   th   th   ng y  u tr   con ng   i khác được?

3) Theo t  i, th  t kh   m   b  c b   y ki  n cho r  ng t   đ  u đ  n cu  i,   ng H   c  ng đ  m c  n th  n c  a   ng, nh  ng   y vi  n Trung    ng,   y viên B   ch  nh tr  , đ   đ  nh l  a t   h  i c   Xuân, m  t c   g  i qu   ng  y th      mi  n n  i, l  m cho c   t   ng l  m   ng đ  nh l  y c   l  m v   th  t. Khi c   con v  i   ng r  i, c   xin cho hai m   con "được ra công khai" (ch  c   y n  i h  p th  c h  a) th  i m  t m  t   ng l  m ra v   th  ng c  m, th  a nh  n y  u c  u đ   l   h  p t  nh h  p l  y, nh  ng m  t kh  c   ng l  i ch   vào c  c   ng trong B   ch  nh tr   m   n  i l   c  c   ng kia c   quy  n quyết định ch   không ph  i   ng, ph  i ch   y ki  n c  a c  c   ng kia, l  m nh     ng không ph  i là "l  nh t  i cao", không ph  i là Ch   t  ch đ  ng, l  m nh     ng    đ    i quy  n m  y   ng kia trong B   ch  nh tr  . R  i   ng c  n kh  y  n nh   nh  ng: "C   đ  nh ph  i ch   m  t thời gian n  a!" V   th  t t  i nghiệp cho c   Xuân, c   đ   ch  , ch   ... đ  n khi b   gi  t!

4) C  n c   nh  u đ   u kh  c m   trong t  nh h  nh hiện nay kh   c   th   t  m ra được l  i gi  i đ  p: T  i sao Tr  n Qu  c Hoàn l  i c   th   c   th  i đ   tr  ng tr  n, đ   t  n nh   th   đ  i v  i c   Xuân? Đ   c  

không phải là vậ chính thậ c thì cũng là "bậ" (nói theo lậ nói thông thậ ng hiậ n nayậ Viậ t Nam) cậ a lãnh tậ, cậ mà! Sao y lậ i có thậ to gan phậ m thậ ng đậ n nhậ thậ ? Hay là y đã thậ y rõ tình thậ bậ "thậ t sậ ng" cậ a cô Xuân, tậ c là cái thái đậ không mậ n nậ ng nào đó cậ a ông Hậ đậ i vậ i cô Xuân, nên mậ i bậ o phậ i làm chuyậ n bậ y bậ đậ n thậ ? Hay là y đã biậ t mậ t quyậ t đậ nh nào đó ... vậ cô Xuân, nên y nghĩ rậ ng "không xậ i thì phí cậ a trậ i", trậ c sau rậ i cô cũng chậ t ?

Còn câu hậ i mà ông Hậ đậ t ra cho cô Xuân vậ nhậ ng ngậ i lậ mậ t thậ ng đậ n chậ các cô phậ i không, có ý nghĩa gì ? Có đúng là do bậ trậ ng công an mậ m cho ông hay không ? Viậ c giậ t cô Xuân, cô Vàng, cô Nguyậ t ... là mậ u đậ cậ a cá nhân Trậ n Quậ c Hoàn, hay là chậ trậ ng cậ a mậ t tậ p thậ, nậ u là cậ a mậ t tậ p thậ thì tậ p thậ nào, và ông Hậ có đậ c biậ t hay không ? Trách nhiậ m cậ a ông Hậ, cậ a Bậ chính trậ Trungậ ng đậ ng, cậ a Bậ công an, cậ a Trậ n Quậ c Hoàn trong viậ c này nhậ thậ nào ? Khoậ ng thậ i gian tậ khi cháu Trung đậ c sinh ra (cuậ i năm 1956) đậ n ngày Hoàn tậ i đậ trò hẩ m hiậ p mậ nó (mậ ng 6 hay mậ ng 7 tháng 2 năm 1957), cũng nhậ tậ ngày đó tậ i ngày mậ nó bậ giậ t (11 tháng 2 năm 1957) vì sao lậ i gậ n nhau đậ n thậ ? Đậ u đó có ý nghĩa gì ? Vân vân và vân vân ... Hy vậ ng là rậ i đây, các nhà thám tậ Maigrets tài giậ i nhậ t, các chuyên gia vậ tậ i phậ m có thậ gó p ý, gó p sậ c, giúp làm sáng tậ nhiậ u vậ n đậ.

Hậ Chí Minh là mậ t nhân vậ t lậ ch sậ đã có nhậ hậ ng rậ t lậ n đậ i vậ i vậ n mậ nh đậ t nậ c và nhân dân Viậ t Nam trong nhiậ u thậ p niên cậ a thậ kậ 20. Dù muậ n hay không, không ai có thậ phậ nhậ n đậ u đó. Nhậ ng, nhậ hậ ng đó là tậ t hay xậ u, hay vậ a tậ t vậ a xậ u, tậ t nhiậ u xậ u ít, hay ngậ c lậ i? Công trậ ng cậ a ông thậ nào, tậ i lậ i cậ a ông ra sao, chậ có công không có tậ i, hay là chậ có tậ i không có công, hay vậ a công vậ a tậ i? Ông là vậ thánh nhân, là bậ c siêu nhân, hay là kậ phầ m phu, hay là tên giậ đậ i, bậ p bậ m? Ông là biậ u tậ ng cậ a đậ o đậ c vậ i trái tim nhân ái, hay là mậ t kậ vô luân, vô đậ o vậ i lòng đậ bậ t lậ ng?... Tậ t cậ nhậ ng câu hậ i đó đòi hậ i mậ t sậ nghiậ n cậ u khách quan, cậ n trậ ng, sâu sậ c, tậ mậ, toàn đậ n, và cuậ i cùng... phậ i chậ Lậ ch Sậ cân lậ ng, phán xét, Lậ ch Sậ đậ c đứ c kậ t tậ muôn ngàn sậ kiậ n chân thậ t. Nhậ n thậ c sâu sậ c đậ u đó, ngậ i viậ t bài này không mậ y may có tham vậ ng đánh giá cuậ c đậ i cậ a vậ Chậ tậ ch đậ u tiên cậ a nậ c Viậ t Nam Dân chậ Cậ ng hòa. Ý muậ n nhậ nhoi đã đậ c nói ngay tậ đậ u, chậ là đậ gó p thêm vậ i "mậ u chuyậ n", qua đó ngậ i đậ c có thậ thậ y thêm đậ c vậ i nét chân thậ t trên bậ c chân dung hoành tráng, đậ sậ cậ a ông mà giậ i cậ m quyậ n cậ ng sậ n Viậ t Nam tậ trậ c đậ n nay đã dày công tô vậ.

Nhậ ng, vì chân lý, lậ nào chúng ta có quyậ n chôn vùi, hoậ c đậ cho ai đó đậ c phép chôn vùi sậ thậ t ? Trái lậ i, bậ ng bậ t cậ giá nào, phậ i tìm mậ i cách đậ trậ vậ cho Lậ ch Sậ nhậ ng sậ kiậ n chân thậ t, khách quan, không bậ tô vậ, không bậ bóp méo, đậ mậ i đậ u, mậ i ngậ i đậ u đậ c đánh giá đúng đậ n và công bậ ng. Công Lý đòi hậ i nhậ thậ !